DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

30. maj 2002 *

I sag C-441/00,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Wolfcarius, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved R. Magrill, som befuldmægtiget, bistået af barrister R. Anderson, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog (EFT L 235, s. 6), da det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet,

* Processprog: engelsk.

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne M. Wathelet og A. Rosas (refererende dommer),

generaladvokat: L.A. Geelhoed
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 21. marts 2002,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 29. november 2000 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 226 EF anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog (EFT L 235, s. 6, herefter »direktivet«), da det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2 Direktivet har bl.a. til formål at fremme sammenkobling og interoperabilitet mellem de nationale jernbanenet for højhastighedstog samt adgangen til disse net.

3 Det bestemmes i direktivets artikel 23, stk. 1, at medlemsstaterne senest 30 måneder efter direktivets ikrafttræden skal sætte de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, i kraft, og at de straks skal underrette Kommissionen herom.

4 Direktivets artikel 25 bestemmer, at det »træder i kraft 21 dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*«. Da direktivet blev offentliggjort den 17. september 1996, trådte det således i kraft den 8. oktober 1996, og fristen for gennemførelse udløb den 8. april 1999.

5 Kommissionen har i overensstemmelse med proceduren i artikel 226, stk. 1, EF — og efter at have givet Det Forenede Kongerige lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger — ved skrivelse af 31. januar 2000 tilsendt det en begrundet udtalelse, hvori Kommissionen opfordrede det til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme sine forpligtelser i henhold til direktivet inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af udtalelsen.

6 Det Forenede Kongerige anførte i sin besvarelse af 5. april 2000, at der forelå nogle praktiske lovgivningsmæssige problemer, og forklarede, at man formodede at kunne vedtage de nødvendige bestemmelser med henblik på at efterkomme direktivet fuldt ud inden udgangen af 2000.

7 Kommissionen har herefter anlagt denne sag.

8 Kommissionen har gjort gældende, at Det Forenede Kongerige ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre direktivet. Den har i den forbindelse henvist til medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 10, stk. 1, EF og artikel 249, stk. 3, EF.

9 Det Forenede Kongerige har erkendt, at direktivet kun delvist var gennemført inden for den deri fastsatte frist.

10 Det Forenede Kongerige har imidlertid gjort gældende, at den forsinkede gennemførelse af visse af direktivets bestemmelser til dels skyldtes, at det udvalg, der er nedsat i medfør af direktivets artikel 21, ikke har udarbejdet de tekniske specifikationer for interoperabilitet (TSI), der i henhold til direktivet er en integrerende del deraf. De dele af direktivet, der vedrører TSI, har derfor endnu ikke kunnet træde i kraft.

11 Det Forenede Kongerige har herved anført, at Transport Act 2000, der trådte i kraft den 1. februar 2001, giver de nationale myndigheder hjemmel til at udstede bekendtgørelser, der gør det muligt at gennemføre TSI fra det tidspunkt, hvor de bliver vedtaget og træder i kraft i medfør af fællesskabsprocedurerne. Disse bekendtgørelser blev udstedt både for Storbritannien og — ved en separat akt — for Nordirland. De skulle træde i kraft senest ved udgangen af juni 2001, hvilket i henhold til Kommissionens forudsigelser var den tidligste frist, inden for hvilken TSI ville kunne vedtages.

12 Det Forenede Kongerige har erkendt, at direktivet ikke var gennemført i Nordirland, navnlig for så vidt angik direktivets bestemmelser om udpegelse af bemyndigede organer. Det har imidlertid gjort gældende, at der ikke på nuværende tidspunkt er noget jernbanesystem for højhastighedstog i drift i Nordirland, og at et sådant system ikke kan forventes sat i drift inden for en overskuelig fremtid. Direktivet har således en meget begrænset — for ikke at sige ingen — praktisk betydning i Nordirland. Der er imidlertid planer om at udstede bekendtgørelser til gennemførelse af direktivet i Nordirland senest ved udgangen af juni 2001. Samtlige direktivets bestemmelser vil således være gennemført i hele Det Forenede Kongerige.

13 Det bemærkes, at direktivet ikke fuldt ud var gennemført i Det Forenede Kongeriget inden for den i direktivet fastsatte frist, hvilket Det Forenede Kongeriges regering har erkendt.

14 Med hensyn til TSI har Domstolen allerede fastslået, at det ikke fremgår af direktivets ordlyd og navnlig ikke af dets artikel 23, at udarbejdelse heraf er en forudgående betingelse for direktivets gennemførelse. Det følger heraf, at det forhold, at der endnu ikke er blevet vedtaget TSI, ikke er relevant for vurderingen af, om en medlemsstat har begået traktatbrud (jf. dom af 13.12.2001, sag C-372/00, Kommissionen mod Irland, Sml. I, s. 10303, præmis 14 og 15).

15 Det er, som også generaladvokaten har fremhævet i punkt 6 i forslaget til afgørelse, ligeledes uden betydning, at der ikke er noget højhastighedstog, der er i drift i Nordirland. Domstolen har allerede i den forbindelse fastslået, at det forhold, at der i en medlemsstat ikke findes en aktivitet, der er omfattet af direktivet, ikke kan fritage vedkommende stat for forpligtelsen til ved lov eller administrativt at træffe foranstaltninger til sikring af, at dette direktivs bestemmelser gennemføres korrekt (dom af 16.11.2000, sag C-214/98, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 9601, præmis 22, og dommen i sagen Kommissionen mod Irland, præmis 11).

16 Det er således nødvendigt, at alle borgere i Det Forenede Kongerige i lighed med andre retssubjekter i Fællesskabet kender deres rettigheder og forpligtelser for det tilfælde, at et jernbanesystem for højhastighedstog etableres og udnyttes i denne medlemsstat.

17 Det er kun, når gennemførelsen af et direktiv af geografiske grunde ikke har nogen genstand, at det ikke finder anvendelse (jf. i denne retning dom af 7.7.1987, sag 420/85, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 2983, præmis 5). Som det fremgår af kort 3.7, der findes i bilag I til Europa-Parlamentet og Rådets beslutning nr. 1692/96/EF af 23. juli 1996 om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet (EFT L 228, s. 1), er dette ikke tilfældet for øen Irland.

18 Da direktivet således ikke er blevet gennemført inden for den fastsatte frist, må der gives Kommissionen medhold.

19 Det må derfor fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet, da det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

Sagens omkostninger

20 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Det Forenede Kongerige tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Det Forenede Kongerige har tabt sagen, bør det pålægges det at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

1) **Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, da det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.**

2) **Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.**

Jann Wathelet Rosas

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 30. maj 2002.

R. Grass

Justitssekretær

P. Jann

Formand for Første Afdeling